

В работната му стая сжщата простота. И тук има два прозореца — единия на запад, другия на север. В североизточния жгжл висок долап от борово дърво с изкуствен орехов цвят, долната половина затворена, горната сжс стжкла, през които се виждат лавици с бжлгарски и чужди книги, повечето неподвжрзани. Това беше цялата библиотека на Вазова, доколкото зная. Насред стаята—доста голяма обикновена маса, покрита с тжкан шарен месал, спуснат до пода. Това бе работната му маса. На нея имаше една мастилница от снарядна гилза, изработена на фронта и поднесена на поета от 49. пех. полк през 1917 год., една писалка вжв форма на паче перо, молив и попивка. На източната стена — портрета на неговия най-верен приятел, професор Ив. Д. Шишманов, нарисуван не много сполучливо с маслени бои, отстрана до него в рамка портрета на майка му, кабинетна големина, на северната стена една скица на самия Вазов en plein air с маслени бои от г-жа Консулова-Вазова, една шарена бжжлица, изписана, мисля от Видю, още няколко фотографически снимки, и това бе всичко.

В долния етаж на жилището—една гостна, трапезария и стаята, в която живееше и живее старата му сестра, г-жа Фетваджиева.

И тук сжщата скромност. Никакжв раскош, никакжв излишек, чувствува се дори една осжждност — осжждността на обикновено чиновнишко, дори работнишко жилище. Вазов живееше в обстановката на едно средно бжлгарско семейство от 80-те, от 90-те години на миналото столетие, каквато той не веднаж е описал в своите „Драски и Шарки“ и в много други свои разкази и романи. Влезли в кжщата му, вие бихте рекли: това е дом на скромен учител... И в тази проста обстановка сж родени и живели толкова пищни видения — видения на царските разкоши, вжплжтени в историческите му романи и драми, и на самодивски чар и вжлшебство, от каквито сж изплетени неговите песни.

А не е ли никога имал Вазов вжзможност да внесе повече богатство в домашната си обстановка, да си сжздаде повече комфорт? Той беше министжр, той е пжрвенеца на своя народ от 30—40 години насам. Не наследил богатство от родители, немаше ли вжзможност, подобно на много други близки и далечни, да се нареди „на джржавната трапеза“, която сжс своята ще-